

men de ærede Medlemmer Hr. J. C. A. Larsen, Hr. Pitzner og det ærede Landstingsmedlem Fru Inger Gautier Schmit. Jeg synes, det er fuldkommen berettiget af mig at sige, hvad jeg har sagt. Saa drager jeg derudaf den Slutning, at det er et enkelt Symptom paa den antisociale Aand, som desværre er alt for stærkt oppe i mange Kredse.

Vi har set et Vidnesbyrd derom i Gaar. Der blev her paa Rigsdagens Pladser omdelt to Adresser til Regering og Rigsdag, fremførte af Dansk Arbejdsgiverforening, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, de københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation, Industri-raadet, De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark og Landbrugsraadet. De er, efter hvad jeg har set i et Blad i Dag, overgivet til Rigsdagen af de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Pitzner. Medens det saakaldte borgerlige Samarbejde jo ellers ikke synes at have saa særlig gode Kaar for Tiden, saa kan man mødes her. Her mødes Landbrugsraadet og Industri-raadet i Protest mod den sociale Lovgivning. Den ene Adresse er en Protest imod Forbedring af Aldersrenteloven, den anden en Protest imod de Forslag om Tiltrædelse af de internationale Konventioner, som jeg har haft den Ære at forelægge. Man vil ikke vide af en eneste af dem, man skærer dem alle over een Kam, selv de uskyldigste finder ikke Naade for dette borgerlige Samarbejde mellem de ærede Medlemmer Hr. Pitzner og Hr. Pinstrup, ikke en Gang en saa uskyldig Konvention som den om Sikringen af Landarbejdernes Foreningsret, hvorom man i Adressen siger, at den har jo ingen Betydning her, fordi det er en grundlovsmaessig Rettighed. Ja, men hvorfor i Alverden da protestere imod den? Fordi der er en udbredt Uvillie i de paagældende Kredse imod, at vi overhovedet gaar ind i et internationalt Samarbejde til Befæstelse og til Fremme af social-politisk Lovgivning; der er en udpræget Uvillie imod Versailles-Traktatens og Folkeforbundets Bestemmelser herom. Denne antisociale Aand griber jeg enhver Lejlighed til at protestere imod. Jeg ved godt, at den er oppe for Tiden, jeg ved, at der blæser en saadan Vind i de Kredse, men det kan ikke forhindre den socialdemokratiske Regering i at forelægge Lovforslag, og selv om der ikke skulde blive gennemført saa meget af det, som vi har paa vort Program, og som vi stiller Forslag om, selv om det andet Ting vil modsætte sig det meste, saa ved vi jo, at der kommer andre Tider, hvor der

blæser en anden Vind. Og ikke mindst de arbejdende Klasser her i Landet vil forstaa, at saa var det dog maaske lidt af en Lykke, at den 11. April skabte Mulighed for den nuværende Regering, for selv om den maaske ikke kan fremme saa overordentlig meget nyt, kan den i hvert Fald forhindre, at der sker Indgreb i og Attentater imod den gældende, bestaaende social-politiske Lovgivning. Det ses af saadanne Adresser, og det ses af saadanne Udtalelser som dem, jeg citerede fra „Berlingske Tidende“, at havde de Herrer haft Magt, som de har Agt, havde de haft et andet Flertal her i Salen, saa var vi gaaet ind i en Periode, hvor der paa det ene og paa det andet Punkt var blevet forsøgt Attentater paa den bestaaende Lovgivning, forsøgt Forringelse af den. Dette er vi da i hvert Fald nu forskaanet for indtil videre.

Jeg skal derefter omtale nogle af de kritiske Enkeltbemærkninger, som de ærede Medlemmer har fremsat overfor de her foreliggende Forslag. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen kritiserede Lærlingekommissionerne — det samme gjorde det ærede Medlem Hr. Pitzner — og sagde med Hensyn til Formanden, at hvor skulde man finde ham, det maatte være et Unikum, en Mand, der hverken var Arbejdsgiver eller Arbejder. Jeg tror ikke, det bliver saa vanskeligt; der findes dog en Del Mennesker her i Landet, der hverken er Arbejdere eller Arbejdsgivere. De, der nu har med Sagen at gøre, er Politimestrene eller deres Stedfortrædere; det kan være en ældre Herredsfuldmechtig, det kan være en Sagfører. Der er hidtil fundet Folk til det Hverv; de kan saamænd ogsaa findes i Fremtiden.

Det ærede Medlem kritiserede Nedsættelsen af Maksimallæretiden fra 5 til 4 Aar. Det samme gjorde det ærede Medlem Hr. Pitzner, som særlig kom ind paa, at det i visse Fag — han nævnte Møbelsnedkerfaget — var nødvendigt at have de 5 Aar. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, hvis der er et virkelig godt Læreforhold, hvis der er en Mester eller en, der staar i hans Sted, som lægger virkelig Vægt paa Lærlingens Uddannelse og ikke paa andre Ting. Men jeg skal gerne under Udvalgsarbejdet være villig til at forhandle om — det samme nævnte vist det ærede Medlem Hr. Dahlgaard — en Dispensationsbestemmelse, hvilket jo ikke ligger mig saa fjernt, eftersom en saadan Dispensationsbestemmelse fandtes i det Forslag, som min Forgænger som Socialminister i 1919 indbragte. Jeg skal gerne være med til at forhandle om en